

Ankestyrelsens principafgørelse 237-10 om anbringelse - uden samtykke - vold - dom

Resume:

Da forældrene var dømt for vold modto børn, kunne servicelovens regel om anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet uden samtykke på grund af vold eller andre alvorlige overgreb anvendes.

Ankestyrelsen tiltrådte en afgørelse om fortsat anbringelse af de to børn på henholdsvis 11 år og 9 år uden for hjemmet uden samtykke. Begge forældre havde del i forældremyndigheden over børnene.

Love:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 1096 af 21. september 2010 - § 58, stk. 1 nr. 4, § 58, stk. 1 nr. 1, § 62, stk. 2 og § 58, stk. 1 nr. 2

Note:

Ankestyrelsens afgørelse er stadfæstet af byretten. Landsretten har stadfæstet byrettens dom med den ændring, at genbehandlingsfristen for MM's vedkommende nedsættes til et år fra landsrettens dom, da det ikke kan udelukkes, at YY's og XX's forhold inden for to år vil kunne ændres således at de – uanset voldsdommen – vil være i stand til at varetage omsorgen for MM.

Afgørelse:

Resultatet er:

- NN og MM skal fortsat være anbragt uden for hjemmet
- Sagen skal tages op igen om 2 år fra vores afgørelse

Vi er således kommet til samme resultat som børn og unge-udvalget om anbringelsen og om genbehandlingsfristen.

Begrundelsen for afgørelsen om anbringelse

Vi vurderer, at NN og MM ikke kan bo hjemme, da der vil være væsentlig risiko for at deres sundhed og udvikling vil lide alvorlig skade, og da problemerne ikke kan løses på anden måde.

Årsagen til det er, at De begge som forældre på grund af begrænsede personlige ressourcer ikke kan give NN og MM tilstrækkelig omsorg og støtte i dagligdagen og sikre dem den ro, tryghed, forudsigelighed og støtte, som særligt NN har brug for.

Årsagen er også, at De XX og De YY er idømt straf for vold mod NN og MM.

Årsagen er desuden, at De XX er belastet af Deres følelsesmæssige vanskeligheder i form af uro, træthed, fysisk ubehag og sandsynligvis også tristhed. Disse vanskeligheder har alvorlige konsekvenser for Deres evne til at leve Dem ind i og forstå børnenes behov. Deres samspil med børnene er præget af følelsesmæssig ustabilitet, og samspillet styres af Deres egne behov for at vise Deres kompetencer som mor. De har svært ved at leve Dem ind i og tilgodese børnenes udviklingsmæssige behov.

Og De YY fremstår som en mand med nedsat begavelse og med begrænsede sproglige ressourcer. De er meget uvant med, og nok også uformående i forhold til, at gøre Dem overvejelser over eget og børnenes liv. De præges endvidere af vanskeligheder i forhold til at indgå i samspillet med andre mennesker på en afslappet og spontan måde, og De kan have tendens til at reagere med for lidt kontrol af følelsesmæssige reaktioner. De var ikke i samspillet med børnene i tilstrækkeligt omfang i stand til at fastholde voksenrollen, når der var behov for det.

Årsagen er endeligt, at De som forældre har involveret NN og MM i Deres problemer og frustrationer i forbindelse med børnenes anbringelse på børnehjemmet og samarbejdet med kommunen.

Vi henviser til, at NN er en indesluttet og meget umoden dreng, der har store vanskeligheder med det sociale samspil med andre. I hans kontaktform til andre børn har han svært ved at aflæse og acceptere andre børns grænser. NN vil grundlæggende trives bedst i en rolig, overskuelig, velstruktureret og dermed forudsigelig dagligdag med stabil voksenkontakt, der kan støtte ham.

Vi henviser endvidere til, at MM er en livlig, meget selvhjulpne, ”voksen” og socialt velfungerende pige. Bagved denne facade gemmer der sig imidlertid en meget presset pige, der ligger under for konflikten mellem Dem og forvaltningen.

Følelsesmæssigt er MM en lukket pige, med tendens til at vende tingene indad, og hun synes at være både præget af en underliggende vrede og tristhed, som påvirker hendes selvværd negativt.

Vi er opmærksomme på, at MM har givet udtryk for, at hun ønsker at bo hjemme. Vi vurderer dog, uanset MM’s holdning, at det er bedst for hende at være anbragt uden for hjemmet.

Begrundelsen for afgørelsen om genbehandlingsfrist

Vi vurderer, at der ikke er grund til fravige hovedreglen om, at børn og unge-udvalget skal afgøre sagen igen inden 2 år.

Årsagen til det er, at der ikke er oplysninger i sagen, der tyder på, at Deres forhold som forældre til NN og MM vil ændre sig så væsentligt inden for denne periode, at De vil være i stand til at varetage omsorgen for dem.

Årsagen er desuden, at NN og MM har brug for tryghed, stabilitet, støtte og behandling i længere tid.

Vi henviser til oplysningerne og begrundelsen for afgørelsen om fortsat anbringelse af NN og MM ovenfor.

Bemærkninger

Vi beder kommunen overveje, om MM kunne have brug for legeterapi til bearbejdelse af sine følelsesmæssige vanskeligheder og den loyalitetskonflikt hun befinder sig i.